

Ders 71

LESSON 71

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

İki Önemli Benzetme

TWO IMPORTANT PARABLES

Luka 8; Matta 13

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz bir esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda İsa Mesih'in bir peygamberin sahip olduğu yetkinin çok ötesinde bir yetkiye sahip olduğunu keşfetmiştik. İsa, Tanrı'nın gücü ile doluydu. **O, Tanrı'nın bir insanın bedenindeki Gücü'ydü!** Fırtınayı sakinleştirebilmesinin, kötü ruhları kovabilmesinin, hastaları ve körleri iyileştirebilmesinin ve hatta ölüleri diriltebilmesindeki gücün nedeni buydu!

Bugün Müjde (İncil) kitabını okumaya devam edeceğiz ve Rab İsa'nın kalabalığa nasıl **benzetmeler** (öyküler) kullanarak öğretiş verdiğini dinleyeceğiz. İsa, gerçeği, genellikle benzetmeler kullanarak açıkladı, çünkü çevresindeki O'nu izleyen kişilerin çoğu kişinin gerçek isteği Tanrı Sözü'nü bilmek değildi. İsa'dan istedikleri bedenlerini **hastalıktan** iyileştirmesiydi, ama O'ndan **günahlı** canlarını iyileştirmesini istemediler. Aynı zamanda bir sırtlan sürüsü gibi İsa'nın peşine takılan din önderlerinin O'nun sözlerini dinlemelerinin nedeni, yalnızca O'nu suçlamak amacı ile bir fırsat arıyor olmalarıydı. Bu tür kişiler kendisini dinlerlerken, İsa benzetmeler ile konuştu. Anlattığı benzetmelerin amacını açıklamak için O'nu gerçekten izleyen kişiler ile yalnız kalacağı zamanları bekledi.

Tanrı herkesin gerçeği bilmesini ve kurtulmasını ister, ama eğer yüreklerimiz inatçı ise Tanrı, gerçeğini bizlere açıklamayacaktır. İnsanlar nasıl zenginliklerin peşinden koşuyorsa, Tanrı da aynı şekilde bizlerin, O'nun gerçeğinin peşinden koşmamızı ister. Peygamber Süleyman şöyle yazar: *“Eğer gümüş ararcasına gerçeği ararsan, gerçeği ararsan define arar gibi, Rab korkusunu anlar ve Tanrı'yı yakından tanırsın.”* (Süleyman'ın Özdeyişleri 2:4, 5)

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz? **Tanrı'nın gerçeğini** paradan ya da herhangi başka bir zenginlikten daha çok mu bağrınıza basıyorsunuz? Tanrı'nın gerçek olan Sözü, zihninizin ve yüreğinizin en önemli yerinde mi bulunuyor? Belki de yüreğinizin Tanrı'nın önündeki gerçek durumunu bilmiyorsunuz? O zaman Rab İsa'nın **Tohum Benzetmesi**'ni dikkatle dinleyin.

Luka Müjdesi'nin sekizinci bölümünü okuyoruz. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Luka 8) ⁴⁻⁵ *Büyük bir kalabalığın toplandığı insanların her kentten kendisine akın akın geldiği bir sırada İsa şu benzetmeyi anlattı: “**Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü, ayak altında çiğnenip gökteki kuşlara yem oldu.** ⁶ *Kimi kayalık yere düştü, filizlenince susuzluktan kuruyup gitti.* ⁷ *Kimi, dikenler arasına düştü. Filizler ile birlikte büyüyen dikenler filizleri boğdu.* ⁸ *Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüdüğü zaman yüz kat ürün verdi.” Bunları söyledikten sonra, ‘İştecek kulağı olan işitsin!’ diye seslendi.**

⁹⁻¹⁰ *İsa bu benzetmenin anlamını kendisinden soran öğrencilerine, ‘Tanrı’nın Egemenliği’nin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi’ dedi. ‘Ama başkalarına benzetmeler ile sesleniyorum. Öyle ki...’¹¹ Benzetmenin anlamı şudur: **Tohum, Tanrı’nın Sözü’dür.** ¹² **Yol kenarına düşenler** sözü işiten kişilerdir. Ama sonra İblis gelir, inanıp kurtulmasınlar diye sözü yüreklerinden alıp götürür. ¹³ **Kayalık yere düşenler**, işittikleri sözü sevinç ile kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre inanan kişilerdir. Böyleleri denendikleri zaman imandan dönerler. ¹⁴ **Dikenler arasına düşenler**, sözü işiten, ama zaman içinde yaşamın kaygıları, zenginlikleri ve zevkleri içinde boğulan, dolayısıyla olgun ürün vermeyenlerdir. ¹⁵ **İyi toprağa düşenler** ise, sözü işitince onu iyi ve sağlam bir yürekte saklayanlardır. Bunlar sabır ile dayanarak ürün verirler.*

Tohum eken ikinci benzetmesinin anlamını kavradınız mı? Bu benzetmede, tohumu ve toprağı görüyoruz. Burada ‘tohum’ neyi temsil etmektedir? Rab İsa bu konuda ne dedi? Şöyle dedi: “**Tohum, Tanrı’nın gerçek Sözü anlamına gelir.** Peki ya toprak? Toprak, ne anlama gelir? **Toprak, insan yüreğini sembolize eder.**

Evet, Tanrı’nın Sözü, iyi tohuma benzer, çünkü canlıdır ve yüreğinizde ve yaşamınızda sonsuz yaşam ve gerçek bereket sağlayacak güce sahiptir. Ancak, insan yüreği çok katı ve kuru olabilen toprak gibidir. Bu konu üzerinde biraz düşünelim. Benzetmede kaç tür toprak görüyoruz? Tohumun, dört farklı toprak üzerine düştüğünü gördük.

- 1.) **Yol kenarına** düşen tohum vardı.
- 2.) **Kayalık yere** düşen tohum vardı.
- 3.) **Dikenler arasına** düşen tohum vardı. (Wolof dilinde: *arasında bazı meyve tohumlarının dikenli kabukları bulunan bir tür çimen*)
- 4.) Aynı zamanda bir de **iyi toprağa** düşen tohum vardı.

Öncelikle, İsa dünyada insanların üzerinde yürüdükleri **sert yola** benzeyen bir yüreğe sahip olan kişilerden söz etti. Bazı insanların yürekleri beton kadar serttir. Eğer bir tohum toprağı katı olan bir yola düşerse ne olacaktır? Filizlenecek ve meyve verecek midir? Hiç bir zaman! Tohum böyle bir toprakta kök salmaya bile başlayamaz. İnsanlar tohumun üzerinde yürüyüp geçecek ve havada uçan kuşlar tohumu yiyeceklerdir. Pek çok kişinin yüreği işte bunun gibidir. Katı toprağa benzeyen yüreğe sahip olan insanlar **Peygamberlerin Yazılarına önem vermeyen kişilerdir** ve bunun bir sonucu olarak İsa’nın dünyanın Kurtarıcısı olduğuna inanmazlar. Onların önem verdikleri tek şey, kendi düşünceleri ya da atalarının gelenekleridir. Tanrı’nın gerçek Sözü, onların yüreklerinde, aynı sert toprak yola düşen ve yaşam üretemeyen bir tohum örneğinde olduğu gibi, yaşam üretemeyecektir.

İsa’nın sözünü ettiği **ikinci** toprak türü, üzerinde bir çok **kayalıkların bulunduğu ince bir topraktır**. Üzerinde kayalıkların bulunduğu toprak, Tanrı’nın Sözü’nü işiten ve hemen sevinç ile kabul eden birinin yüreğini sembolize eder; ama tohum **kök salamaz**, çünkü

Tanrı'nın Sözü, kişinin yüreğinde gerçekten kök salamamıştır. Bu tür bir insan, inandığını söyler, ama bazı denemeler geldiği zaman ya da Gerçeğin Sözü nedeni ile zulüm gördüğünde, gerçeğe inanmaktan vazgeçer. Çoğu kişi böyledir. Tanrı'nın Sözü, onların yüreklerinin derinliklerinde kök salamaz, çünkü Tanrı'nın övgüsü yerine insanın övgüsünü tercih ederler. Bunun bir sonucu olarak da Tanrı'nın Sözü onlara, aynı kayalık yere düşen tohumun yararsızlığı gibi, boş ve yararsız gelir.

Üçüncü toprak türü, **dikenler ile doludur**. Tohum dikenler arasına düştüğü zaman, ne olur? Ürün verir mi? Hayır, vermez. Tohum ürün vermeden önce dikenler onu boğacaktır. Dikenler ile dolu olan toprak, Tanrı'nın Sözü'nü işiten, ama zaman içinde yaşamın kaygıları, **zenginlikleri ve zevkleri ile aldatılan** birinin yüreğini sembolize eder; tüm bunlar Sözü boğarlar ve tohum üretken olamaz. Adem çocuklarının çoğunun yüreği dikenli toprağa benzer. Onlar şöyle düşünürler: "Evet, bir gün Peygamberlerin Yazılarını okumaya başlayacağım. Zamanım olduğunda Tanrı'nın Sözü'nü dinleyeceğim 'inşaallah' (Arapça dilindeki anlamı: *eğer Tanrı isterse!*) Ancak Şeytan bu tür kişilerin Tanrı'nın Sözü'nü anlamak için hiç bir zaman vakit ayırmayacaklarını çok iyi bilir. Bu tür kişilerin sorunları ve ihtiyaçları, onların zihinlerine ve yüreklerine egemen olacaktır. Bu kişilerin çalışmaları, para kazanmaları, alış verişe gitmeleri, satın almaları, satmaları, ders çalışmaları, uyumaları ve daha bir çok şey yapmaları gerekir. Sizin durumunuz da bu kişilere mi benziyor? Yaşamınız, ihtiyaçlarınız ve ilgi alanlarınız yüzünden tüm yüreğiniz ile Tanrı'nın Gerçeği'ni aramak için zaman ayıramayacak kadar dolu mu? Bir gün, ölümün aniden geleceğini ve sizi sonsuzluğa götüreceğini hatırlayın. O gün geldiği zaman, neyin gerçek neyin yalan olduğunu bileceksiniz, ama dünyada yaşadığınız dönem içinde aramadığınız ya da itaat etmediğiniz gerçeği o gün bilmek artık size hiç bir yarar sağlamayacak, çünkü tövbe etmek için geçerli olan zaman sona ermiş olacak ve siz sonsuzluk boyunca kaybolacaksınız!

Dördüncü toprak türü, **iyi topraktır**. Çiftçinin iyi ve verimli toprağa ektiği tohum kök saldı, filizlendi ve öylesine bol ürün verdi ki, çiftçi ektiğinden yüz kat fazlasını biçti. Tohumu alan iyi toprak, Tanrı'nın Sözü'nü işiten ve onu **iyi ve sağlam bir yürekte saklayan**, böylece doğruluk ve sonsuz yaşam üreten bir insanın yüreğini sembolize eder. Tanrı'nın Sözü diridir, güçlüdür ve bu Sözü alçakgönüllülük ile ve içten bir şekilde kabul eden herkeste sonsuz yaşam ve doğruluk üretecektir.

İsa'nın, ekincinin ektiği tohum benzetmesinde öğrettikleri kısaca bunlardır. Tanrı Sözü, **iyi tohuma** benzer ve yüreklerimiz ise **sert toprak** gibidir. Tohumun sert toprağa ekilebilmesinden önce ne olması gerekir? Her çiftçinin mutlaka bildiği gibi, toprağı saban ile işlemek gerekir. Buna benzer şekilde, Tanrı'yı hoşnut eden yürek de Tanrı Sözü'nün İyi Tohumu'nu kabul etmek için hazırlanmış olan kırılmış ve pişman bir yürektir. Tanrı'yı hoşnut eden yürek, Tanrı'nın Sözü'nü alçakgönüllü ve iman ederek kabul eden yürektir. Kutsal Yazılar bu konuyu şu sözler ile bildirirler: "*Şunu aklınızda tutun: herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta yavaş olsun. Her türlü pisliği ve her tarafa yayılmış olan kötülüğü üstünüzden sıyrıp atarak, içinize ekilmiş, canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü alçakgönüllülük ile kabul edin.*" (Yakup 1:19, 21)

Sizin yüreğinizin durumu nedir? Tanrı'nın, peygamberleri aracılığı ile Kutsal Yazılarda söylediklerini kabul etmek için hazırlanmış alçakgönüllü bir yüreğe sahip misiniz? Tanrı'nın Sözü yüreğinizde büyüyor mu? Yoksa yüreğiniz, sert, kayalıkların bulunduğu, dikenli bir toprağa mı benziyor? Tanrı'nın Sözü İyi Tohum'dur, ama yaşam ve bereketi yalnızca Söz'e gerçekten inanan ve O'na itaat eden kişilerin yüreklerinde üretecektir.

Şimdi İsa'nın kalabalığa anlattığı bir başka "çiftçi benzetmesine" kulak verelim. Bu benzetme **Deliceler Benzetmesi** olarak adlandırılır. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Matta 13) ²⁴ İsa onlara başka bir benzetme anlattı: "**Göklerin Egemenliği, tarlasına iyi tohum eken adama benzer.** ²⁵ **Herkes uyurken adamın düşmanı geldi, buğdayın arasına delice ekip gitti.** ²⁶ Ekin gelişip başak salınca, deliceler de görüldü. ²⁷ Mal sahibinin köleleri gelip ona şöyle dediler: "Efendimiz, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? Bu deliceler nereden çıktı? ²⁸ Mal sahibi, "Bunu bir düşman yapmıştır" dedi. 'Gidip deliceleri toplamamızı ister misin?' diye sordu köleler. ²⁹ 'Hayır,' dedi adam. 'Deliceleri toplarken belki buğdayı da sökersiniz. ³⁰ Bırakın biçim vaktine dek birlikte büyüsünler.. Biçim vakti orakçılara, önce deliceleri toplayın diyeceğim, yakmak için demet yapın. Buğdayı ise toplayıp ambarıma koyun.'

³⁶Bundan sonra İsa halktan ayrılıp eve gitti. Öğrencileri yanına gelip, 'Tarladaki deliceler ile ilgili benzetmeyi bize açıkla' dediler. ³⁷ İsa, 'İyi tohumu eken **İnsanoğlu'dur**' (Yani, Mesih olan Kendisidir) diye karşılık verdi. ³⁸ 'Tarla ise dünyadır. İyi tohum, göksel egemenliğin oğulları, deliceler de kötü olanın oğullarıdır. ³⁹ Deliceleri eken düşman İblis'tir. Biçim vakti, çağın sonu; orakçılar ise meleklerdir. ⁴⁰ Deliceler nasıl toplanıp yakılırsa, çağın sonunda da böyle olacaktır. ⁴¹⁻⁴² İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da insanları günaha düşüren her şeyi kötülük yapan herkesi O'nun egemenliğinden toplayıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır. ⁴³ Doğru kişiler o zaman Babaları'nın Egemenliği'nde güneş gibi parlayacaklar. **Kulağı olan işitsin!**' Amin.

Rab İsa, deliceler benzetmesinde, dünyayı bir buğday tarlası ile kıyasladı. **Tohum Eken Kişi, İsa Mesih'i** sembolize eder. Tarlada büyüyen **buğday** Mesih ile ilgili İyi Haber'e iman ettikleri için **Tanrı'nın çocukları olan** imanlıları sembolize eder. Buğdayın arasına deliceleri eken **düşman, Şeytan'dır. Deliceler, Tanrı'ya ait olmayan kişileri sembolize ederler**, çünkü Mesih ile ilgili İyi Haber'i kabul etmemişlerdir. **Biçim zamanı, Yargı Günü'dür. Ambarda toplanan buğday, Tanrı'nın huzurunda sonsuza kadar yaşama hakkına sahip olanları** sembolize eder. Ama yine de, **toplanan ve yakılan deliceler, sonsuz ateşe atılacak olan kişileri** ifade ederler.

Dinleyici dostlarımız, sizin durumunuz nedir? Sizler **buğday** gibi misiniz? Yoksa **deliceler** gibi mi? Yüreğiniz araştırm. Yargı Günü geliyor! Yargıç kapıda! Yargı Günü'nde Yargıç ile yüz yüze gelecek güvene sahip misiniz? Sizi cehennem ateşinden kurtarmak için gelmiş Olan'ın hakkındaki İyi Haber'e yüreğinizde inandıysanız, korkmanıza gerek yok! İsa Mesih'in Yargı Günü ile ilgili ilan etmiş olduğuna kulak verin. O, şöyle dedi: "**Size doğrusunu söyleyeyim. Sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir!**" (Yuhanna 5:24) Amin!

Dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki derste, Tanrı isterse, Müjde kitabında devam edeceğiz ve İsa'nın nasıl mucizevi bir şekilde yalnızca beş somun ekmek ve iki balık ile beş bin kişinin karnını doyurduğunu göreceğiz.

Sizler, Rab İsa'nın bugün işittiğiniz sözlerini hatırlarken, Tanrı size bol anlayış versin:

"Kulağı olan işitsin!" (Matta 13:43)